

Het Boek Daniël - Nummer Negen

De boodschap van de eerste engel

Jeff Pippenger

2023-12-04

Daniël hoofdstuk één vertegenwoordigt de boodschap van de eerste engel van Openbaring hoofdstuk veertien. Jojakim duidt symbolisch aan dat het de bekrachtiging van de boodschap van de eerste engel betreft, niet haar komst in de “tijd van het einde”. Alle profeten wijzen op de “laatste dagen” van het onderzoekend oordeel, zodat het hoofdstuk 11 september 2001 vertegenwoordigt, toen het beproevingsproces van de honderd vierenveertigduizend begon. In Maleachi hoofdstuk drie is dat proces voorgesteld als een reinigingsproces, wanneer een boodschapper de weg bereidt voor de Boodschapper van het verbond, om plotseling tot zijn tempel te komen. De boodschapper die de weg bereidt, die ook de “stem” is die in de woestijn roept, is eveneens een beproeving, die deel uitmaakt van het reinigingsproces. In Maleachi hoofdstuk drie worden de honderd vierenveertigduizend voorgesteld als de zonen van Levi. De zonen van Levi vertegenwoordigen hen die zich schaarden aan de zijde van de boodschapper Mozes in de opstand rondom het gouden kalf, dat het beeld van het beest vertegenwoordigde.

Het doorstaan van de beproeving van het beeld van het beest is een andere bijbelse illustratie van de tweede van de drie beproevingen die het reinigingsproces vormen. De zonen van Levi moeten die beproeving doorstaan voordat zij verzegeld worden.

De verzegeling van Ezechiël hoofdstukken acht en negen is een andere illustratie van het reinigingsproces dat op 11 september 2001 begon. In hoofdstuk acht vertegenwoordigen degenen in Jeruzalem die uiteindelijk neerbuigen voor de zon de vier generaties van het Laodiceïsche adventisme. In hoofdstuk negen zuchten en schreien degenen die het zegel ontvangen over de gruwelen die binnen Jeruzalem plaatsvonden. Jeruzalem is Gods kerk.

De boodschappen van de drie engelen vormen eveneens een illustratie van het reinigingsproces. De drie boodschappen vertegenwoordigen een beproevingsproces in drie fasen, en het is vereist dat de zonen van Levi de eerste beproeving doorstaan om zelfs maar bij de tweede beproeving betrokken te worden. De derde beproeving is een ander soort beproeving, want zij vertegenwoordigt een toets die vaststelt of de zonen van Levi de eerste twee beproevingen met goed gevolg hebben doorstaan. Zij is een profetische lakmoesproef. De eerste beproeving is een voedingsproef (in geestelijke zin), want zij wordt doorstaan of niet, afhankelijk van de vraag of de zonen van Levi de boodschap aanvaardden die door de Heilige Geest wordt gegeven door middel van Elia, de boodschapper die de weg bereidt voor de boodschapper van het verbond.

Het eerste vers van het boek Openbaring benadrukt de ernst van die boodschap. Het stelt opzettelijk vast dat de boodschap die de menselijke boodschapper, voorgesteld als Johannes, aan de gemeenten zendt, hem werd gegeven door Gabriël, die haar van Christus ontving, Die haar op Zijn beurt van de Vader ontving. De boodschap van Elia draagt het gezag van de goddelijkheid, en

de boodschap van Johannes, of Elia, of de „stem van een die roept in de woestijn”, te verwerpen, is de Openbaring van Jezus Christus te verwerpen.

De tweede test is een visuele test, want zodra de zonen van Levi de boodschap van Elia hebben gegeten, die zich bevond in de hand van de engel die neerdaalde om de aarde te verlichten met zijn heerlijkheid, hebben zij de bijbelse methodologie aanvaard die hun in staat stelt de tekenen der tijden op juiste wijze te onderscheiden. Die methodologie stelt de zonen van Levi in staat te herkennen dat die tekenen der tijden aantonen dat kerk en staat zich in de Verenigde Staten verenigen, ter vervulling van de test van het beeld van het beest. Nog belangrijker is dat deze tekenen der tijden, wanneer zij binnen de context van de heilige hervormingslijnen worden geplaatst, de essentie zijn van Alfa en Omega, waarbij het begin het einde illustreert. De heilige hervormingslijnen maken duidelijk dat Gods volk alles moet doen wat in zijn macht ligt om mee te werken aan het werk van de voorbereiding van zichzelf op het zegel van God.

Daarom, mijn geliefden, gelijk gij altijd gehoorzaam geweest zijt, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu veel meer in mijn afwezigheid, werkt uw eigen zaligheid uit met vreze en beven. Want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen. Doet alle dingen zonder murmureringen en redetwistingen; opdat gij onberispelijk en oprecht moogt zijn, kinderen Gods, zonder blaam, te midden van een krom en verdraaid geslacht, onder hetwelk gij schijnt als lichten in de wereld. Filippenzen 2:12–15.

Daniël, Hananja, Misaël en Azarja, vier in getal, vertegenwoordigen de Zevendedagsadventisten over de gehele wereld, die 11 september 2001 erkennen als de identificatie van de nederdaling van de engel van Openbaring achttien, en zij verkiezen het verborgen manna dat in zijn hand is, te nemen en het te eten. Het verborgen manna dat gegeten moet worden, vertegenwoordigt, zoals de apostel Paulus zojuist heeft aangehaald, God (het verborgen manna), Die in Zijn volk werkt om Zijn wil en welbehagen te volbrengen. Paulus vertegenwoordigt de boodschapper aan de Filadelfiërs, en zijn boodschap te verwerpen was de dood. Daniël, Hananja, Misaël en Azarja vertegenwoordigen hen die ervoor kiezen het verborgen manna te eten.

Onder hen nu waren uit de kinderen van Juda: Daniël, Hananja, Misaël en Azarja. En het hoofd van de hovelingen gaf hun andere namen; hij gaf Daniël de naam Beltsazar, Hananja die van Sadrach, Misaël die van Mesach en Azarja die van Abednego. Maar Daniël nam zich in zijn hart voor zich niet te verontreinigen met de spijze van de koning, noch met de wijn die hij dronk; daarom verzocht hij het hoofd van de hovelingen dat hij zich niet zou behoeven te verontreinigen. Daniël 1:6–8.

Daniël besluit dat hij het bericht wil eten dat op 11 september 2001 uit de hemel werd neergebracht, en tevens de boodschap wil weigeren die wordt voorgesteld door het voedsel en de drank van Babylon. Aspenaz had bepaald welke van de Judese gevangenen voor de koning zouden worden gebracht.

En de koning sprak tot Aspenaz, het hoofd van zijn hovelingen, dat hij enigen van de kinderen Israëls zou brengen, van het koninklijk geslacht en van de vorsten; jongelingen in wie geen enkel gebrek was, maar schoon van gestalte, bedreven in alle wijsheid, kundig in kennis en

inzicht hebbend in wetenschap, en die in staat waren dienst te doen in het paleis des konings, en aan wie men de geschriften en de taal der Chaldeeën kon onderwijzen. Daniël 1:4, 5.

Als wij de bevelsketen volgen die in Openbaring hoofdstuk 1, vers 1, wordt aangeduid, dan had Nebukadnezar Ashpenaz opgedragen de kinderen te kiezen die voldeden aan de voorzegging die Jesaja aan Hizkia had verkondigd. Ashpenaz nam de boodschap aan en gaf haar vervolgens door aan Melzar, de overste van de hovelingen. Nebukadnezar vertegenwoordigt de hemelse Vader; Ashpenaz vertegenwoordigt Christus en Melzar vertegenwoordigt Gabriël. Ashpenaz wist welke kinderen hij moest kiezen, en hij wist dat Daniël de juiste beslissing ten aanzien van het voedsel zou nemen, nog voordat hij hem voor de koning bracht.

Nu had God Daniël gunst en liefdevolle genegenheid doen vinden bij de overste der hovelingen. En de overste der hovelingen zei tot Daniël: Ik vrees mijn heer, de koning, die uw spijs en uw drank heeft verordend; want waarom zou hij uw gezichten er slechter doen uitzien dan die van de jongelingen die van uw leeftijd zijn? Dan zoudt gij mijn hoofd tegenover de koning in gevaar brengen. Daniël 1:9, 10.

Melzar duidt hier de eerste stap van de boodschappen van de drie engelen aan. De eerste stap is God te vrezen, zoals geïllustreerd door Melzars vrees voor Nebukadnezar. In deze artikelen is eerder aangetoond dat het Hebreeuwse woord „waarheid”, dat werd gevormd door de eerste, de dertiende en de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet samen te brengen, het drievoudige beproevingsproces van de drie engelen vertegenwoordigt. Daarbij werd op grond van verscheidene getuigen vastgesteld dat de boodschap van de eerste engel alle drie de drie beproevingen bevatte die door de boodschappen van de drie engelen worden voorgesteld. De boodschap van de eerste engel wordt aangeduid als het eeuwige evangelie, waarmee zij wordt omschreven als hetzelfde evangelie vanaf de dagen van Adam tot aan de wederkomst van Christus.

En ik zag een andere engel, vliegende in het midden des hemels, die het eeuwige evangelie had om te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan elke natie, stam, taal en volk, zeggende met luide stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want de ure van Zijn oordeel is gekomen; en aanbidt Hem Die de hemel en de aarde en de zee en de fonteinen der wateren gemaakt heeft. Openbaring 14:6, 7.

De eerste stap van de boodschap van de eerste engel is de vreze Gods. De tweede stap is Hem heerlijkheid te geven, en de derde is de komst van het uur van Zijn oordeel. In verhouding tot de boodschappen van de andere twee engelen luidt de boodschap van de eerste engel: „Vreest God.” De boodschap van de tweede engel kondigt vervolgens de val van Babylon aan, en hetzij in de Milleritische beweging van de eerste engel, hetzij in de beweging van de derde engel, is de oproep uit Babylon daar waar de manifestatie van de uitstorting van de Heilige Geest wordt volbracht. In die tijdsperiode verheerlijken degenen die de boodschap verkondigen God, of die nu wordt voorgesteld als de Middernachtsroep, de luide roep, of de late regen. De boodschap van de tweede engel is daar waar God heerlijkheid wordt gegeven, en die tijdsperiode voert tot een tijdstip waarop het onderzoekend oordeel begon in de Milleritische geschiedenis, of tot het oordeel over de hoer van Babylon, dat plaatsvindt in de crisis van de zondagswet.

Melzars vrees vertegenwoordigt de boodschap van de eerste engel, en zij vormt het begin van de dieetbeproeving van tien dagen, waarbij het getal tien eveneens een beproeving aanduidt. Melzars uiting van vrees voor de koning was dezelfde als Daniels vrees voor God meer dan voor de koning, en zijn voornemen in zijn hart om zich niet te verontreinigen met het voedsel van Babylon. De tijdsduur van de beproeving van Daniël en de drie waardigen bedroeg drie jaar en vertegenwoordigt aldus de drie stappen van de boodschappen van de drie engelen.

En de koning wees hun een dagelijks deel toe van de spijzen van de koning en van de wijn die hij dronk, om hen drie jaar lang aldus te voeden, opdat zij aan het einde daarvan voor de koning zouden kunnen verschijnen. Daniel 1:5.

Daniël hoofdstuk één vertegenwoordigt de bekrachtiging van de boodschap van de eerste engel, en daar markeert het het begin van de dieetbeproeving, die in de Milleritische geschiedenis werd voorgesteld door het eten van het kleine boek. De beproevingsperiode voor Daniël en de drie waardigen werd volbracht in de eerste tien dagen van die drie jaren. Tien is een symbool van een beproevingsproces, zoals voorgesteld door het oude Israël toen het de tiende beproeving verwierp, voorgesteld door de boodschap van Jozua en Kaleb. Het wordt eveneens voorgesteld in de tijd van vervolging in de gemeente van Smyrna.

Vrees niets van hetgeen gij lijden zult; zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat gij beproefd wordt; en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen: wees getrouw tot de dood, en Ik zal u de kroon des levens geven. Openbaring 2:10.

De raad aan de gemeente van Smyrna was dat zij het beproevingsproces niet moesten vrezen, want als zij God vreesden, zou Hij hun godvrezende vrees belonen met een kroon des levens. Die godvrezende vrees wordt uitgebeeld door Daniëls verlangen om het hemelse manna te eten.

Toen zei Daniël tot Melzar, die de overste der hovelingen had aangesteld over Daniël, Hananja, Misaël en Azarja: Stel toch uw dienaren tien dagen op de proef, en late men ons plantaardig voedsel geven om te eten, en water om te drinken. Daarna late men onze gelaatstrekken vóór u bezien, en de gelaatstrekken van de jongelingen die van de spijs des konings eten; en handel met uw dienaren naar hetgeen gij ziet. Daarop stemde hij in deze zaak met hen in en stelde hen tien dagen op de proef. Daniël 1:10–14.

De eerste beproeving was God te vrezen, zoals geïllustreerd door Melzar en Daniël, die zich in zijn hart had voorgenomen zich niet te verontreinigen met Babylonisch voedsel en drank. Het tweede element van de boodschap van de eerste engel is God eer te geven, hetgeen een zichtbare manifestatie vertegenwoordigt van de uitwerkingen van het dieet. Aan het einde van tien dagen verheerlijkten Daniël en de drie waardigen God door hun lichamelijke verschijning.

En aan het einde van tien dagen zag hun gelaat er schoner en voller van vlees uit dan dat van alle jongens die aten van de spijs van de koning. Toen nam Melzar het deel van hun spijs en de wijn die zij drinken zouden weg, en gaf hun peulvruchten. En wat deze vier jongens betreft, God gaf hun kennis en bedrevenheid in alle geleerdheid en wijsheid; en Daniël had inzicht in alle gezichten en dromen. Daniël 1:15–17.

De vier kinderen doorstonden de eerste beproeving van het dieet, waar Adam en Eva vielen, en die de eerste beproeving voorstelde die Christus onmiddellijk na Zijn doop onderging. Christus' doop was de bekrachtiging van de eerste boodschap in Zijn profetische lijn. Zij bekrachtigde en bevestigde de boodschap die door de "stem in de woestijn" werd verkondigd. Vervolgens werd Christus, evenals Daniël en de drie waardigen, ten aanzien van het dieet op de proef gesteld gedurende veertig dagen, zoals Daniël gedurende tien dagen. Daniël en Christus waren een voorafschaduwing van de beproeving van het verborgen manna in de hand van de engel die op 11 september 2001 neerdaalde. Voor Christus en voor Daniël zouden nog twee beproevingen volgen. De tweede beproeving was die waarbij Daniël en de drie waardigen God verheerlijkten door hun gelaat. De beproeving die voor Christus volgde op de beproeving van het dieet, stelde eveneens heerlijkheid voor.

En de duivel zei tot Hem: Indien Gij de Zoon van God zijt, gebied deze steen dat hij brood worde. En Jezus antwoordde hem, zeggende: Er is geschreven dat de mens niet van brood alleen zal leven, maar van elk woord van God. En de duivel voerde Hem op een hoge berg en toonde Hem in een ogenblik tijds al de koninkrijken der wereld. En de duivel zei tot Hem: U zal ik al deze macht geven, en hun heerlijkheid; want zij is mij overgegeven, en ik geef haar aan wie ik wil. Indien Gij mij dan zult aanbidden, zal het alles het Uwe zijn. En Jezus antwoordde en zei tot hem: Ga weg achter Mij, satan; want er is geschreven: De Heere, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen. Matteüs 4:3-8.

Nadat Christus de proef van het dieet had doorstaan, bood Satan vervolgens de „heerlijkheid” van alle koninkrijken der wereld aan, en Christus verkoos in plaats daarvan de Koning der koningen te verheerlijken. Adam en Eva faalden in de eerste proef en zochten onmiddellijk hun aangezichten met vijgenbladeren te bedekken, want zij openbaarden niet langer de heerlijkheid Gods, zoals voorgesteld door het kleed van licht dat zij tevoren hadden gedragen. Toen Daniël en de drie waardigen de proef betreffende het dieet hadden doorstaan, werd hun vervolgens „kennis en verstand in allerlei schriftgeleerdheid en wijsheid” gegeven; „ook had Daniël inzicht in allerlei gezichten en dromen.”

Zij doorstonden de tweede beproeving, een visuele toets die door Melzar was afgenomen. In de Milleritische geschiedenis markeerde de boodschap van de tweede engel het onderscheid tussen hen die de boodschap van de „stem” die in de woestijn roept, zoals vertegenwoordigd door William Miller, aannamen, en hen die haar verwierpen. Profetisch werd de Milleritische beweging toen de zichtbare en enige ware hoorn van het protestantisme, en zij die de boodschap en de beweging verwierpen, werden de dochters van Rome. Zij hadden ervoor gekozen het voedsel te eten en de wijn van Babylon te drinken, in tegenstelling tot het kleine boek. Aan het einde van drie jaar werden Daniël en de waardigen binnengebracht om door Nebukadnezar te worden geoordeeld.

Toen nu het einde gekomen was van de dagen waarvan de koning gezegd had dat men hen moest binnenbrengen, bracht de overste der hovelingen hen binnen voor Nebukadnezar. En de koning sprak met hen; en onder hen allen werd niemand gevonden gelijk Daniël, Hananja, Misaël en Azarja; daarom stonden zij voor de koning. En in alle zaken van wijsheid en verstand waarnaar de koning hun vroeg, bevond hij hen tienmaal beter dan al de magiërs en

sterrenwichelaars die zich in heel zijn rijk bevonden. En Daniël bleef tot het eerste jaar van koning Kores. Daniël 1:18–21.

Daniël en de drie voortreffelijken doorstonden de beproeving van „tien” dagen, en daarna werden zij, toen zij hun eindexamen/eindbeproeving aflegden, „tien” maal wijzer bevonden dan alle anderen.

Daniël hoofdstuk één is de eerste verwijzing naar de boodschap van de eerste engel in het boek dat bestaat uit de boeken Daniël en Openbaring. Het bezit dezelfde kenmerken als de eerste engel van Openbaring hoofdstuk veertien. Het handhaaft de waarheid die voor het eerst wordt genoemd in het eerste vers van Openbaring, want Nebukadnezar gaf een boodschap aan Aspenaz, die op zijn beurt de boodschap aan Melzar gaf, die vervolgens met Daniël in contact trad. De Vader gaf een boodschap aan Christus, die op zijn beurt de boodschap aan Gabriël gaf, die vervolgens met Johannes in contact trad.

De boodschap die wordt overgebracht, en die nu wordt ontzegd, maakt het communicatieproces van de Vader aan Zijn gemeente kenbaar. Het eerste wat de Vader ervoor kiest aan Zijn gemeente te openbaren, is het beproevingsproces in drie stappen van de drie engelen. Gods profetische Woord heeft dit proces met grote zorgvuldigheid uiteengezet door middel van verschillende profetische lijnen, en ook door de geschiedenis van de Millerieten. Deze waarheden vormen een wezenlijk onderdeel van het verborgen manna dat zich in de hand van de engel bevond toen hij neerdaalde op 11 september 2001.

Het is onmogelijk deel te nemen, en dus de tweede beproeving te doorstaan, indien u de eerste beproeving niet hebt doorstaan. Deze waarheid werd duidelijk voorgesteld in de geschiedenis van Christus en de Millerieten. Daniël hoofdstuk twee is de tweede beproeving, waardoor, zoals zuster White verklaart, „ons eeuwig lot zal worden beslist.” Verder verklaart zij dat het de beproeving is die wij moeten „doorstaan, voordat wij worden verzegeld.” Die beproeving is nu bijna voltooid.

Daniël hoofdstuk twee gaat over de beproeving van het beeld van het beest, en het is volkomen passend dat het hoofdstuk over een groot beeld handelt, en dat het alleen was omdat Daniël de voedselbeproeving had doorstaan en was gezegend met „tienmaal” meer „inzicht” en „wijsheid”, dat hij die beproeving kon herkennen. Evenals bij de waarschuwing voor de beproeving in de geschriften van Ellen White, is de beproeving van het beeld in Daniël hoofdstuk twee een beproeving die gevolgen van leven of dood vertegenwoordigt.

Hierom werd de koning toornig en zeer verbolgen, en hij beval al de wijzen van Babel om te brengen. En het bevel ging uit dat de wijzen gedood zouden worden; en men zocht Daniël en zijn metgezellen om hen te doden. Daniël 2:12, 13.

Er zijn nog enkele andere profetische kwesties in Daniël hoofdstuk één die wij moeten behandelen, en wij zullen in het volgende artikel met die kwesties verdergaan.

„Ik zag een schare die goed beschermd en standvastig stond en geenszins steun verleende aan hen die het gevestigde geloof van het lichaam wilden ontwrichten. God zag op hen neer met welgevallen. Mij werden drie stappen getoond—de boodschappen van de eerste, de tweede en

de derde engel. Mijn begeleidende engel zei: ‘Wee hem die een blok zal verplaatsen of een pin zal beroeren van deze boodschappen. Het ware begrip van deze boodschappen is van levensbelang. Het lot van zielen hangt af van de wijze waarop zij worden ontvangen.’ Ik werd opnieuw langs deze boodschappen teruggeleid en zag hoe duur het volk van God zijn ervaring had verworven. Zij was verkregen door veel lijden en zware strijd. God had hen stap voor stap geleid, totdat Hij hen op een vast, onbeweeglijk platform had geplaatst. Ik zag personen het platform naderen en het fundament onderzoeken. Sommigen stapten er met blijdschap onmiddellijk op. Anderen begonnen aanmerkingen te maken op het fundament. Zij wensten dat er verbeteringen werden aangebracht; dan zou het platform volmaakter zijn en het volk veel gelukkiger. Sommigen stapten van het platform af om het te onderzoeken en verklaarden dat het verkeerd was gelegd. Maar ik zag dat bijna allen standvastig op het platform bleven staan en hen die ervan afgestapt waren vermaanden met hun klachten op te houden; want God was de Meesterbouwer, en zij streden tegen Hem. Zij verhaalden van het wonderbare werk van God, dat hen tot het vaste platform had geleid, en hieven eendrachtig hun ogen op naar de hemel en verheerlijkten God met luide stem. Dit trof sommigen van hen die geklaagd en het platform verlaten hadden, en zij stapten opnieuw met ootmoedige blik daarop.”

„Mijn aandacht werd teruggeleid naar de verkondiging van de eerste komst van Christus. Johannes werd gezonden in de geest en de kracht van Elia om de weg voor Jezus te bereiden. Zij die het getuigenis van Johannes verwierpen, hadden geen baat bij de leringen van Jezus. Hun verzet tegen de boodschap die Zijn komst voorzegde, bracht hen in een positie waarin zij het krachtigste bewijs dat Hij de Messias was niet gemakkelijk konden aannemen. Satan dreef hen die de boodschap van Johannes verwierpen ertoe nog verder te gaan, Christus te verwerpen en te kruisigen. Door dit te doen plaatsten zij zichzelf daar waar zij de zegen op de dag van Pinksteren niet konden ontvangen, die hun de weg naar het hemelse heiligdom zou hebben geleerd. Het scheuren van het voorhangsel van de tempel toonde aan dat de Joodse offers en inzettingen niet langer zouden worden aangenomen. Het grote Offer was gebracht en was aanvaard, en de Heilige Geest, die op de dag van Pinksteren neerdaalde, richtte de gedachten van de discipelen van het aardse heiligdom op het hemelse, waar Jezus was binnengegaan door Zijn eigen bloed, om over Zijn discipelen de weldaden van Zijn verzoening uit te storten. Maar de Joden werden in volslagen duisternis achtergelaten. Zij verloren al het licht dat zij over het verlossingsplan hadden kunnen hebben, en vertrouwden nog steeds op hun nutteloze offers en gaven. Het hemelse heiligdom had de plaats van het aardse ingenomen, toch hadden zij geen kennis van de verandering. Daarom konden zij geen baat hebben bij de middelaarsbediening van Christus in het heilige.”

“Velen zien met afschuw naar de handelwijze van de Joden in het verwerpen en kruisigen van Christus; en wanneer zij de geschiedenis van Zijn schandelijke mishandeling lezen, menen zij Hem lief te hebben, en Hem niet te hebben verloochend zoals Petrus deed, noch Hem te hebben gekruisigd zoals de Joden deden. Maar God, die de harten van allen leest, heeft die liefde tot Jezus, welke zij beweerden te gevoelen, op de proef gesteld. De gehele hemel zag met de diepste belangstelling toe op de ontvangst van de boodschap van de eerste engel. Maar velen die beweerden Jezus lief te hebben, en die tranen stortten wanneer zij het verhaal van het kruis lazen, bespotten het goede nieuws van Zijn komst. In plaats van de boodschap met blijdschap te ontvangen, verklaarden zij dat zij een misleiding was. Zij haatten hen die Zijn

verschijning liefhadden en sloten hen uit de kerken uit. Degenen die de eerste boodschap verwierpen, konden door de tweede niet worden gebaat; evenmin werden zij gebaat door de middernachtsroep, die hen moest voorbereiden om door het geloof met Jezus het allerheiligste van het hemelse heiligdom binnen te gaan. En door de twee voorgaande boodschappen te verwerpen, hebben zij hun verstand zó verduisterd dat zij geen licht kunnen zien in de boodschap van de derde engel, die de weg naar het allerheiligste wijst. Ik zag dat, zoals de Joden Jezus kruisigden, de naamkerken deze boodschappen hadden gekruisigd, en daarom hebben zij geen kennis van de weg naar het allerheiligste, en kunnen zij niet worden gebaat door de voorspraak van Jezus daar. Zoals de Joden, die hun nutteloze offers brachten, zenden zij hun nutteloze gebeden op naar het vertrek dat Jezus heeft verlaten; en Satan, behagen scheppend in deze misleiding, neemt een godsdienstig karakter aan en leidt de gedachten van deze belijdende christenen tot zichzelf, terwijl hij met zijn macht, zijn tekenen en leugenachtige wonderen werkzaam is om hen in zijn strik vast te houden.” Early Writings, 258–261.